

[| AANTEKENEN |] [PER POST |] [EMAIL]

Prakken d'Oliveira
tav de heer/mevrouw B.N. Klootstra
Linnaeusstraat 2 A
1092 CK Amsterdam

Afdeling bestuursrecht

bezoekadres
Guyotplein 1
9712 NX Groningen
openingstijden
08:30-17:00 uur

correspondentieadres
Postbus 150
9700 AD Groningen

t (088) 361 14 35 algemeen
t (088) 361 13 33 belasting

e-mail voor voorzieningen:
bestuurvovo.nnl@rechtspraak.nl
e-mail voor beroepen:
bestuursrecht.nnl@rechtspraak.nl

www.rechtspraak.nl

datum 7 juli 2022
onderdeel Team WABO (milieu), BK en overig
contactpersoon mevr C.L. Pijl
doorkiesnummer (088) 361 14 35
ons kenmerk zaaknummer LEE 21 / 3 WABOM VUCS
uw kenmerk KD20160014/BK/bk
bijlage(n)
onderwerp het beroep van Bürgerinitiatieve Saubere Luft Ostfriesland e.V.
e.a.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer LEE 21 / 3 WABOM VUCS deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

Zaaknummer: LEE 21/3

uitspraak van de meervoudige kamer van 7 juli 2022 in de zaak tussen

- 1.a. **Vereniging Zuivere Energie (VZE)**, gevestigd te Vlagtwedde, eiseres sub 1.a.,
- 1.b. **de Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A.**, gevestigd te Nijmegen, eiseres sub 1.b.,
- 1.c. **Vereniging Burgeriniative Saubere Luft Ost-Friesland e.v.**, rechtspersoon naar Duits recht, gevestigd te Emden (Duitsland), eiseres sub 1.c.,
- 1.d. **Stadt Borkum**, te Borkum (Duitsland), eiseres sub 1.d., hierna gezamenlijk te noemen: eiseressen, (gemachtigde: mr. B.N. Kloostra),

en

het college van gedeputeerde staten van de provincie Groningen, verweerder, (gemachtigde: mr. C.Q. Herfst).

Als **derde-partij** heeft aan de gedingen deelgenomen: de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid EEW Energy from Waste Delfzijl B.V., gevestigd te Farmsum, vergunninghoudster, (gemachtigde: mr. F. Onrust).

Procesverloop

Bij besluit van 27 oktober 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder, onder weerlegging van de door eiseressen ingediende zienswijze, aan vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor een uitbreiding van de bestaande inrichting met een slibverbrandingsinstallatie (4^e lijn) op het perceel aan de Oosterhorn 38 te Farmsum.

Tegen het bestreden besluit hebben eiseressen beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is behandeld op de zitting van 21 april 2022.

Eiseres sub 1.a. is vertegenwoordigd door L.J. Helmer, bijgestaan door de gemachtigde mr. E.M. Korevaar.

Eiseres sub 1.b. is vertegenwoordigd door de gemachtigde mr. E.M. Korevaar.

Eiseres sub 1.c. is vertegenwoordigd door S. Koch, bijgestaan door de gemachtigde mr. E.M. Korevaar.

Eiseres sub 1.d. is vertegenwoordigd door de gemachtigde mr. E.M. Korevaar.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, H. Brinkman en

W.J.W. Snippe.

Vergunninghoudster is vertegenwoordigd door W. de Jager, F. van Dijken, C. Meijer en E. Dikkerboom, bijgestaan door haar gemachtigde.

Overwegingen

Feiten en omstandigheden

1. Bij haar oordeelsvorming betreft de rechtbank de navolgende feiten en omstandigheden.

Inleiding

Vergunninghoudster drijft op het perceel aan de Oosterhorn 38 te Farmsum een afvalenergiecentrale. In het verleden zijn aan vergunninghoudster vergunningen verleend voor het in werking hebben van de huidige inrichting met drie afvalverbrandingslijnen. De vierde verbrandingslijn (slibverbrandingsinstallatie), waarop de aanvraag om omgevingsvergunning betrekking heeft, zal worden gebruikt voor de verbranding van zuiverings-slib afkomstig van rioolwater-zuiveringsinstallaties. Voor het besluit tot het verlenen van de omgevingsvergunning is de procedure van een milieueffectrapportage (hierna: de m.e.r.) doorlopen. Op advies van de commissie m.e.r. is de m.e.r. aangevuld.

1.1. Ten behoeve van dit project heeft vergunninghoudster op 7 april 2020 een (afzonderlijke) aanvraag om vergunning ingevolge de Wet natuurbescherming (Wnb) bij het college van gedeputeerde staten van de provincie Groningen (hierna: het college van GS) ingediend.

1.2. Vergunninghoudster heeft op 10 april 2020 een aanvraag om omgevingsvergunning voor het uitbreiden van de bestaande inrichting met een slibverbrandingsinstallatie (4^e lijn) op het perceel aan de Oosterhorn 38 te Farmsum bij verweerder ingediend.

Deze aanvraag om omgevingsvergunning heeft betrekking op de navolgende activiteiten:

- het bouwen van een bouwwerk;
- het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een voorbereidingsbesluit voor zover toepassing is gegeven aan artikel 3.7, vierde lid, tweede volzin, van de Wet ruimtelijke ordening (Wro);
- het oprichten, veranderen of veranderen van de werking en het in werking hebben van een inrichting.

1.3. Verweerder heeft een ontwerpbesluit tot het verlenen van de gevraagde omgevingsvergunning genomen.

Verweerder heeft dit ontwerpbesluit en de onderliggende stukken gedurende een termijn zes weken ter inzage gelegd.

1.4. Eiseressen hebben bij brief van 20 juli 2020 een zienswijze, gericht tegen dit ontwerpbesluit, bij verweerder ingediend.

1.5. Bij besluit van 9 oktober 2020 heeft het college van GS aan vergunninghoudster de gevraagde natuurvergunning ten behoeve van dit project verleend.

1.6. Bij het bestreden besluit van 27 oktober 2020 heeft verweerder, onder weerlegging van de door eiseressen ingediende zienswijze, aan vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend ingevolge de Wabo voor een uitbreiding van de bestaande inrichting met een slibverbrandingsinstallatie (4^e lijn) op het perceel aan de Oosterhorn 38 te Farmsum.

Toepasselijke regelgeving

2. De wettelijke bepalingen die in deze zaak van belang zijn, staan in de bijlage bij deze uitspraak.

OverwegingenTen aanzien van de ingetrokken grond

3. Ter zitting hebben eiseressen de grond met betrekking tot de meetfrequentie van waterstoffluoride ingetrokken, zodat die grond geen inhoudelijke beoordeling (meer) behoeft.

Ten aanzien van de procedurele grond

4. Ten aanzien van de procedurele grond overweegt de rechtbank als volgt.

4.1. Eiseressen betogen dat de procedure in dit geval niet in overeenstemming is met het met het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband van 25 februari 1991 (hierna: het Verdrag van Espoo). In dit verband wijzen eiseressen erop dat vanwege met name de onvoldoende gedetailleerde vertaling van de documenten een gelijkwaardige deelname van partijen buiten Nederland niet mogelijk was, terwijl er mogelijk aanzienlijke grensoverschrijdende milieu-effecten zijn. In de visie van eiseressen waren de informatievoorziening en de data op internet soms chaotisch en misleidend.

4.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de samenvatting van de m.e.r. in het Duits is vertaald en naar de betreffende Duitse overheden en organisaties is gestuurd. Dit is volgens verweerder ter uitvoering van artikel 10 van de gezamenlijke verklaring inzake de samenwerking bij de uitvoering van grensoverschrijdende milieueffectrapportage voor zowel projecten als plannen en programma's in het Nederlands-Duitse grensgebied tussen het Ministerie van Infrastructuur en Milieu van Nederland en het bondsministerie van Milieu, Natuurbescherming en Nucleaire Veiligheid van de Bondsrepubliek Duitsland. In de visie van verweerder hebben de Duitse overheden en organisaties alleszins gelijkwaardig kunnen deelnemen aan het proces van de milieueffectrapportage en aan de procedure van deze omgevingsvergunning. Naar de mening van verweerder is deze deelname ook gelukt, gelet op de ingestuurde zienswijzen door deze Duitse overheden en organisaties. Het is verweerder niet duidelijk op welke wijze eiseressen in hun belangen zijn geschaad ten aanzien van de m.e.r.

4.3. Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Verdrag van Espoo neemt elke Partij de nodige wettelijke, bestuurlijke of andere maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag; onder meer stelt zij ten aanzien van in Aanhangsel I genoemde voorgenomen activiteiten die mogelijk een belangrijk nadelig grensoverschrijdend effect hebben, een milieu-effectrapportageprocedure vast, die deelneming door het publiek toelaat en voorziet in het opstellen van het in Aanhangsel II nader omschreven milieu-effectrapport. Ingevolge artikel 2, derde lid, van het Verdrag van Espoo draagt de Partij van herkomst er zorg voor dat in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag milieueffectrapportage plaatsvindt vóór een besluit tot machtiging of uitvoering van een in Aanhangsel I genoemde voorgenomen activiteit die mogelijk een belangrijk nadelig grensoverschrijdend effect heeft. Ingevolge artikel 2, vierde lid, van het Verdrag van Espoo draagt de Partij van herkomst er overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag zorg voor dat de mogelijk benadeelde Partijen in kennis worden gesteld van het feit dat er sprake is van een in Aanhangsel I genoemde voorgenomen activiteit die mogelijk een belangrijk nadelig grensoverschrijdend

effect heeft.

Ingevolge artikel 2, zesde lid, van het Verdrag van Espoo biedt De Partij van herkomst, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, het publiek in de gebieden die het effect mogelijk raakt, de gelegenheid deel te nemen aan desbetreffende milieueffect-rapportageprocedures ten aanzien van voorgenomen activiteiten, en draagt er zorg voor dat de gelegenheid die wordt geboden aan het publiek van de mogelijk benadeelde Partij gelijkwaardig is aan die welke wordt geboden aan het publiek in de Partij van herkomst.

4.4. Tussen partijen is niet in geschil, en de rechtbank neemt dit als een vaststaand gegeven aan, dat verweerder in het kader van de m.e.r.-procedure aan zijn verplichtingen ingevolge het Verdrag van Espoo heeft voldaan. Verder heeft verweerder onbestreden gesteld dat in het kader van de m.e.r.-procedure een samenvatting van de m.e.r. ten behoeve van dit project in het Duits is vertaald en naar de betreffende Duitse overheden en organisaties is gestuurd. Onder die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat eiseressen niet aannemelijk hebben gemaakt dat er sprake is geweest van een zodanig onvoldoende gedetailleerde vertaling van de documenten dat een gelijkwaardige deelname van partijen buiten Nederland in dit geval niet mogelijk was. Deze grond van eiseressen slaagt niet.

Ten aanzien van de natuurvergunning

5.1. Eiseressen betogen dat de geplande locatie van de installatie slechts 800 meter is verwijderd van het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied en direct gelegen aan het Waddenzee werelderfgoed-gebied. In dit verband wijzen eiseressen erop dat het Natura 2000-gebied de thuisbasis is van beschermde habitattypes met de hoogste prioriteit, die op hun beurt prioritair soorten van het hoogste beschermingsniveau bevatten. In de visie van eiseressen is er ten behoeve van dit project geen passende beoordeling, als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Habitatrictlijn, opgesteld. Daarbij achten eiseressen van belang dat de voorlopige beoordeling, waarin is vermeld dat de aanleg van de vierde verbrandingslijn geen stikstof zal uitstoten naast de jaarlijkse belasting, niet voldoet aan de eisen die op grond van de Habitatrictlijn aan een passende beoordeling worden gesteld. Gelet hierop zijn eiseressen van mening dat de Wnb in dit geval aan het verlenen van de omgevingsvergunning in de weg staat.

5.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat een groot deel van de gronden zich richt op onderdelen die vallen onder de reikwijdte van de Wnb en de op basis hiervan geldende vergunningplicht. In dit verband wijst verweerder erop dat de aanvraag om vergunning ingevolge de Wnb ten behoeve van dit project op 7 april 2020 is ingediend en bij besluit van 9 oktober 2020 is verleend. Verder wijst verweerder erop dat, omdat de natuurvergunning op 7 april 2020 is aangevraagd en de omgevingsvergunning op 10 april 2020, deze procedures van elkaar zijn losgekoppeld. De gronden van eiseressen die betrekking hebben op de Habitatrictlijn alsmede de Wnb en gaan over de al dan niet aanwezige significante effecten op Natura-2000-gebieden en soorten daarin, moeten in de visie van verweerder in de procedure van de natuurvergunning worden behandeld.

5.3. De rechtbank stelt vast dat de natuurvergunning niet is aangehaakt bij de bedoelde omgevingsvergunning, maar eerder in een afzonderlijke procedure is verleend. De Wnb biedt ruimte voor deze handelwijze, nu die wet geen verplichting bevat om een aanvraag voor een natuurvergunning op grond van deze wet aan te haken bij een, in voorbereiding zijnde, omgevingsvergunning. Voor zover eiseressen stellen dat er reeds door het niet aanhaken een gebrek is in het bestreden besluit, volgt de rechtbank deze stelling niet (vgl. AbRvS, 29 april

2020, ECLI:NL:RVS:2020:1160).

De rechtbank overweegt verder dat in een geval als dit, waarin de aanvraag om omgevingsvergunning niet tevens betrekking heeft op een eventueel benodigde natuurvergunning, geldt dat de vragen of voor het project een natuurvergunning nodig is op grond van de Wnb en zo ja, of deze natuurvergunning kan worden verleend, in beginsel buiten de omvang van het onderhavige geding vallen en aan de orde kunnen komen in een eventueel te voeren procedure op grond van de Wnb. Dit doet er niet aan af dat verweerder geen omgevingsvergunning voor de activiteiten bouw, afwijken van het bestemmingsplan en milieu had mogen verlenen indien en voor zover het op voorhand had moeten onderkennen dat de Wnb aan de uitvoerbaarheid van het project in de weg stond (vgl. AbRvS, 22 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:176). In dit verband stelt de rechtbank vast dat verweerder bij besluit van 9 oktober 2020 aan vergunninghoudster een vergunning op grond van de Wnb heeft verleend ten behoeve van dit project. Dit brengt naar het oordeel van de rechtbank met zich dat de door eiseressen naar voren gebrachte gronden met betrekking tot het ontbreken van een passende beoordeling, als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Habitatrictlijn buiten de omvang van dit geding vallen en dienen te worden betrokken in een eventuele procedure met betrekking tot de natuurvergunning. Geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de Wnb in dit geval niet aan de uitvoerbaarheid van het project in de weg stond. Deze grond van eiseressen slaagt niet.

Ten aanzien van de emissieniveaus van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS)

6.1. Eiseressen betogen dat de BBT-gerelateerde emissieniveaus voor opgevangen stof, metaal en metalloïde emissies voor cadmium en thallium (Cd + Tl) 0,005 – 0,02 mg/Nm³ bedragen, terwijl in de omgevingsvergunning 0,02 mg/Nm³ is voorgeschreven. Verder betogen eiseressen dat de BBT-gerelateerde emissieniveaus voor Sb+As+Pb+Cr+Cu+Mn+Ni+V 0,01 - 0,3 mg/Nm³ bedragen, terwijl in de omgevingsvergunning 0,015 mg/Nm³ is voorgeschreven. Eiseressen betogen verder dat het BBT-gerelateerde emissieniveau voor zoutzuur (HCl) < 2-6 mg/Nm³ bedraagt, terwijl in de omgevingsvergunning 4 mg/Nm³ is voorgeschreven. Verder betogen eiseressen dat het BBT-gerelateerde emissieniveau voor zwaveldioxide (SO₂) 5 – 30 mg/Nm³ bedraagt, terwijl in de omgevingsvergunning 30 mg/Nm³ is voorgeschreven. Daarnaast betogen eiseressen dat het BBT-gerelateerde emissieniveau voor koolstofmonoxide (CO) 10 - 50 mg/Nm³ bedraagt, terwijl in de omgevingsvergunning 30 mg/Nm³ is voorgeschreven. Verder betogen eiseressen dat het BBT-gerelateerde emissieniveau voor ammoniak (NH₃) 2 - 10 mg/Nm³ bedraagt, terwijl in de omgevingsvergunning 5 mg/Nm³ is voorgeschreven. Eiseressen betogen verder dat het BBT-gerelateerde emissieniveau voor TVOC < 3 - 10 mg/Nm³ bedraagt, terwijl in de omgevingsvergunning 6 mg/Nm³ is voorgeschreven. Verder betogen eiseressen dat het BBT-gerelateerde emissieniveau PCDD/F en dioxineachtige PCB's 0,01 ng/Nm³ bedraagt, terwijl in de omgevingsvergunning 0,02 ng/Nm³ is voorgeschreven. Naar de mening van eiseressen had verweerder voor zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) gelijk aan de ondergrens van de reikwijdte van de emissie-waarden uit de betreffende BBT-conclusies voor afvalverbranding moeten vergunnen. In dit verband wijzen eiseressen erop dat meer duidelijkheid over de samenstelling van het slib in vergelijking met huishoudelijk afval meer duidelijkheid had kunnen geven. In de visie van eiseressen had ook een nadere analyse van beschikbare aanvullende maatregelen hieraan invulling kunnen geven.

6.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het bereik van de met BBT geassocieerde emissieniveaus voor cadmium en thallium 0,005 mg - 0,02 mg/Nm³ is. Verweerder heeft binnen dit bereik de aangevraagde waarde van 0,02 mg/Nm³ verleend. Deze waarde valt binnen het toetsingskader en de BBT-reikwijdte. Tevens stelt verweerder zich op het

standpunt dat BBT 25 voorschrijft dat één of meer van de onderstaande technieken gebruikt dient te worden om de emissie van stof, metalen en metalloïden te verminderen:

- Doekenfilter;
- Elektrostatische filter;
- Injectie van droog adsorbent;
- Natte gaswasser;
- Vast- of bewegendbedadsorptie.

In dit geval heeft verweerder de maatregelen vergund van twee doekenfilters en de injectie van droog adsorbent. In het tweede doekenfilter vindt namelijk de injectie van actief kool en calciumhydroxide plaats. De metalen worden dus gefilterd op een wijze voorgeschreven door de BREF-afvalverbranding binnen het bereik van de door de BREF-afvalverbranding beschreven met BBT-geassocieerde emissieniveaus. Door de continue monitoring van het totaal aan stof, waar de emissie van metalen een onderdeel van zijn, is de monitoring van de emissie beter geborgd dan alleen de halfjaarlijkse monitoring. Daardoor ontstaat een beter en vollediger beeld van het functioneren van de filterinstallatie. Het aangevraagde en door verweerder vergunde systeem en de door verweerder vergunde waarden voldoen daarom aan de eis van toepassing van de best beschikbare technieken. Er is daarom geen reden om aan de vergunning voorschriften te verbinden die nog lagere waarden vereisen.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat voor wat betreft HCl de door vergunninghoudster aangevraagde waarde van 4 mg/Nm^3 is vergund. Dit is in het midden van de reikwijdte in de BREF afvalverbranding van $2\text{-}6 \text{ mg/Nm}^3$. In BBT 27 worden de volgende technieken genoemd als BBT voor gekanaliseerde luchtmissies van afvalverbranding:

- Natte gaswasser;
- Semidroge absorber;
- Injectie van droog adsorbent;
- Directe ontzwaveling;
- Injectie van adsorbent in de ketel.

In dit geval past vergunninghoudster tweemaal achter elkaar de injectie van droog adsorbent toe. De reden hiervoor is dat vergunninghoudster hier ruime ervaring mee heeft, de installatie aantoonbaar bedrijfszeker is en vooral dat er geen afvalwater ontstaat dat moet worden geloosd op de Waddenzee. Daarnaast is deze installatie zeer energie-efficiënt. In de voetnoot van de tabel 5 van de BREF afvalverbranding staat over het emissiebereik van HCl de volgende opmerking: 'de ondergrens van het BBT-GEN-bereik kan worden behaald bij gebruik van een natte gaswasser, de bovengrens van het bereik kan gerelateerd zijn aan het gebruik van de injectie van droog adsorbent.' In feite zijn er twee systemen beschikbaar. Het systeem met een natte gaswasser en het systeem met droog adsorbent.

Ten aanzien van zwaveldioxide (SO_2) geeft vergunninghoudster aan dat verweerder in dit geval 5 mg/Nm^3 had moeten vergunnen in plaats van 30 mg/Nm^3 . Verweerder is van mening dat de keuze van vergunninghoudster voor een systeem van droge injectie niet kan leiden tot een weigering van de aanvraag of een bijstelling van de vergunde emissiewaarden. De reikwijdte van de met BBT-geassocieerde emissiewaarden zijn voor SO_2 blijkens tabel 5 van de BREF afvalverbranding voor een nieuwe installatie $5\text{-}30 \text{ mg/Nm}^3$. Het aangevraagde systeem van droge injectie in de BREF afvalverbranding wordt met BBT geassocieerd.

Hiermee wordt het ontstaan van een extra stroom afvalwater voorkomen, hetgeen voldoet aan artikel 10:29a van de Wet milieubeheer (Wm), waarin verweerder wordt opgedragen te voorkomen dat een afvalwaterstroom überhaupt ontstaat. Overigens is de door verweerder vergunde waarde van 4 mg/Nm^3 binnen de norm van 6 mg/Nm^3 van het toekomstige Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). SO_2 wordt net als HCl gefilterd door middel van de droog adsorbent-injectie, zoals voorgeschreven door BBT 25 van de BREF afvalverbranding.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de reden dat de aangevraagde emissiewaarde van

30 mg/Nm³ voor koolstofmonoxide (CO) is vergund, gelegen is in het feit dat de CO-emissie bij een wervelbedoven fluctueert. Daarvan is vooral sprake bij het opstarten van de koude oven waardoor het wervelbed nog niet stabiel is. Dit is het fundamentele verschil tussen een roosteroven en een wervelbedoven. Met dit verschil moet rekening worden gehouden in de vergunning. Zodra de installatie op bedrijfstemperatuur is, blijft de geëmitteerde concentratie CO constant nabij de onderkant van de met BBT geassocieerde emissiereikwijdte. In het Activiteitenbesluit wordt in artikel 5.24, sub b, aan verweerder de mogelijkheid gegeven om een waarde van 50 mg/Nm³ als tienminutengemiddelde of een waarde van 100 mg/Nm³ als uurgemiddelde te vergunnen. Een soortgelijke bepaling komt naar verwachting ook in het Bal, dat het Activiteitenbesluit zal vervangen onder het regime van de Omgevingswet. De door verweerder vergunde waarde blijft ruim onder deze waarden van 50 mg/Nm³ en 100 mg/Nm³. De vergunde waarde is overeenstemming met het systeem en de bedoeling van de bestaande wettelijke regeling.

Voor ammoniak (NH₃) heeft verweerder de waarde van 5 mg/Nm³ vergund. Dit is in het midden van de reikwijdte van tabel 6 van de BREF Afvalverbranding. Het systeem dat initiatiefnemer gebruikt om NO_x uit de lucht te zuiveren is dat van selectieve katalytische reductie (selective catalytic reduction, afgekort SCR). Zowel NO_x als NH₃ veroorzaken doorgaans stikstofdepositie in de natuur. Om deze stikstofdepositie te minimaliseren, is door initiatiefnemer gezocht naar een optimum om de totale depositie van stikstof zo laag mogelijk te houden. Dit optimum wordt bereikt door middel van een reactie van NH₃ met NO_x. In deze reactie wordt NH₃ ingespoten zodat deze met NO_x kan reageren tot moleculair stikstof (N₂) en water (H₂O). Hierdoor ontstaat een iets hogere emissiewaarde van NH₃. Deze emissiewaarde is echter nog steeds binnen de met BBT-geassocieerde emissieniveaus. Om het overgebleven ammoniak van deze reactie af te vangen wordt het systeem van een lucht-wasser met kalk gebruikt. Minder ammoniak doseren en dus emitteren, wat eiseressen aanvoeren, zou tot gevolg hebben dat de NO_x-emissiewaarde zou stijgen, hetgeen de totale stikstofdepositie op natuurgebieden netto zou doen toenemen. Met de door verweerder vergunde waarde wordt naar eigen zeggen een balans bereikt waarin er een lage NO_x-emissie is en een NH₃-emissie binnen de reikwijdte van wat met BBT wordt geassocieerd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat voor TVOC de emissiewaarde van 6 mg/Nm³ is vergund. Voor PCDD/F (Polychloordibenzo-p-dioxinen en -furanen) is de emissie van 0,02 ng I-TEQ/m³ vergund over een langdurige bemonsteringsperiode. Uit kracht van BBT-30 moet de verbrandingsinstallatie van initiatiefnemer de volgende technieken bevatten om de uitstoot van (onder andere) TVOC en PCDD/F te beperken:

- a) Optimalisering van het verbrandingsproces;
- b) Controle van de afvaltoevoer;
- c) Online en offline ketelreiniging;
- d) Snelle rookgaskoeling;

En één of meer van de volgende technieken:

- e) Injectie van droog adsorbent;
- f) Vast- of bewegendebadadsorptie;
- g) SCR (selective catalytic reduction);
- h) Katalytische doekenfilters;
- i) Sorptiemiddel op koolstofbasis in een natte gaswasser.

In dit geval worden de voorgeschreven technieken van a t/m d toegepast en de injectie van droog adsorbent (techniek e), de vast- of bewegendebadadsorptie (techniek f) en SCR (techniek g). Daarmee past initiatiefnemer de benodigde technieken toe om de emissie van TVOC en PCDD/F te beperken. Naar aanleiding van de inspraakreacties heeft verweerder een langdurige monitoring voorgeschreven.

6.3. Een stof valt onder de noemer ZZS als deze voldoet aan artikel 57 van de Europese verordening REACH. REACH staat voor registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen. Dit volgt uit artikel 2.3b van het Activiteitenbesluit. Om te bepalen of een stof voldoet aan artikel 57 van REACH zijn in artikel 1.3c van de Activiteitenregeling de relevante bijlagen van verordening en verdragen opgenomen. In bijlage 12 van de Activiteitenregeling (artikel 1.3b van de Activiteitenregeling) staat een lijst met stoffen die onder de categorie ZZS vallen.

De selectiecriteria ZZS zoals vastgelegd in artikel 57 van Europese REACH-verordening zijn:

- kankerverwekkend (C);
- mutageen (M);
- giftig voor de voortplanting (R);
- persistent, bioaccumulerend en giftig (PBT);
- zeer persistent en zeer bioaccumulerend (vPvB);
- of van soortgelijke zorg (zoals hormoonverstorende stoffen).

Tabel ZZS

stofcategorie	stofklasse	grensmassaastroom	emissiegrenswaarde
ZZS	ERS	20 mg TEQ/jaar	0.1 ng TEQ/Nm ³
ZZS	MVP1	0.15 g/uur	0.05 mg/Nm ³
ZZS	MVP2	2.5 g/uur	1 mg/Nm ³

ERS = extreem risicovolle stoffen;

MVP 1 = minimalisatie-verplichte vaste stoffen;

MVP 2 = minimalisatie-verplichte gas- of dampvormige stoffen.

6.4. Ingevolge artikel 2.3a, eerste lid, van het Activiteitenbesluit is deze afdeling van toepassing op degene die een inrichting type A, een inrichting type B of een inrichting type C drijft.

Ingevolge artikel 2.3a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit is deze afdeling, in afwijking van het eerste lid, met uitzondering van artikel 2.4, tweede lid, niet van toepassing op emissies naar de lucht van een IPPC-installatie indien en voor zover voor de activiteit of het type productieproces BBT-conclusies voor deze emissies zijn vastgesteld op grond van artikel 13, vijfde en zevende lid, van de RIE. Indien de BBT-conclusie van toepassing is op een groep van stoffen, geldt de eerste volzin voor alle stoffen die tot die groep van stoffen behoren.

Ingevolge artikel 2.4, tweede lid, van het Activiteitenbesluit worden emissies van zeer zorgwekkende stoffen naar de lucht zoveel mogelijk voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, tot een minimum beperkt.

6.5.1. Vast staat dat paragraaf 1.5.2 van de bijlage van de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie is ten aanzien van cadmium en thallium voor afvalverbrandingsinstallaties. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor cadmium en thallium opgenomen van 0,02 mg/Nm³. Vast staat dat paragraaf 1.5.2 van de bijlage van de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie is ten aanzien van (de som) van Sb+As+Pb+Cr+Cu+Mn+Ni+V voor afvalverbrandingsinstallaties. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor Sb+As+Pb+Cr+Cu+Mn+Ni+V opgenomen van 0,015 mg/ Nm³.

6.5.2. Vast staat dat HCl een ZZS is als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor HCl is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor HCl opgenomen van 4 mg/Nm³.

Vast staat dat SO₂ een ZZS is als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor SO₂ is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor SO₂ opgenomen van 30 mg/Nm³.

6.5.3. Vast staat dat CO een ZZS is als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor CO is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor CO opgenomen van 30 mg/Nm³.

Vast staat dat NH₃ een ZZS is als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor NH₃ is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor NH₃ opgenomen van 5 mg/Nm³.

6.5.4. Vast staat dat TVOC een ZZS is als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor TVOC is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor TVOC opgenomen van 6 mg/Nm³.

Vaststaat dat PCDD/F en dioxineachtige PCB's ZZS zijn als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor PCDD/F en dioxineachtige PCB's is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor PCDD/F en dioxineachtige PCB's opgenomen van 0,02 ng/Nm³.

6.6. De rechtbank is met eiseressen van oordeel dat uit artikel 2.4, tweede lid, van het Activiteitenbesluit voortvloeit dat op vergunninghoudster de inspanningsverplichting rust om bij de vormgeving van haar inrichting die zij aan de aanvraag voor een omgevingsvergunning ten grondslag legt, die inrichting zodanig te ontwerpen dat de uitstoot van ZZS zoveel mogelijk wordt geminimaliseerd. De rechtbank wijst er daarbij op dat artikel 2.4, tweede lid, Activiteitenbesluit primair verlangt dat de uitstoot van ZZS zo veel mogelijk wordt voorkomen. Met eiseressen is de rechtbank ook van oordeel dat de minimale emissiegrenzen zoals die in de BBT-conclusies zijn opgenomen zowel technisch als bedrijfs-economisch in beginsel haalbaar zijn. Daar staat tegenover dat bij een complexe installatie zoals die door vergunninghoudster is aangevraagd, het door de noodzakelijke combinatie van (reinigings-)technieken niet altijd mogelijk zal zijn om uitstoot te voorkomen dan wel voor alle uit te stoten ZZS ook altijd de ondergrens van de in de BBT-conclusies opgenomen emissiegrenswaardes te realiseren. Uit de aanvraag moet duidelijk worden waarom het niet mogelijk is om de uitstoot van de betrokken ZZS te voorkomen en, wanneer dat overtuigend onderbouwd is, waarom niet aan de ondergrens van de emissiegrenswaarden voor de ZZS kan worden voldaan. Het ligt op de weg van verweerder om aan de hand van de aanvraag vervolgens te onderbouwen waarom hij de emissie van de ZZS toestaat en daarbij een hogere emissiegrenswaarden toestaat dan de ondergrens in de BBT-conclusies. Op grond van de strekking van artikel 2.4, tweede lid, Activiteitenbesluit rust daarbij op verweerder een verzwaarde motiveringsplicht waarbij niet kan worden volstaan met de enkele constatering dat de emissies voortvloeien uit het door vergunninghoudster gekozen ontwerp van de installatie en dat de aangevraagde emissies binnen de door de BBT-conclusies gegeven grenswaarden blijven.

Gelet hierop is de rechtbank er op grond van de door verweerder gegeven motivering niet in algemene zin van overtuigd geraakt dat in dit geval kan worden volstaan met een dubbele luchtwasser binnen de installatie van vergunninghoudster om aan de BREF-normen te

voldoen. In dit verband overweegt de rechtbank dat een dubbele luchtwasser binnen de installatie van vergunninghoudster, zoals ter zitting door de gemachtigde van verweerder is betoogd, niet een zogenaamde 'plus' is, maar juist noodzakelijk om aan de BREF-range te kunnen voldoen. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder in het bestreden besluit en het verweerschrift de in de installatie van vergunninghoudster gebruikte en op grond van de BREF en bijbehorende BBT-conclusies voorgeschreven technieken en/of combinatie van technieken weliswaar uitvoerig heeft toegelicht, maar dat onduidelijk is gebleven in hoeverre verweerder vergunninghoudster heeft aangesproken op haar verplichting om aan haar minimalisatieverplichting voor ZZS te voldoen. In dit verband wijst de rechtbank erop dat voor geen van de ZZS in dit geval de laagste waarden van de toepasselijke BREF-range voor wat betreft de emissiegrenswaarden door verweerder is voorgeschreven in de verleende omgevingsvergunning. Naar het oordeel van de rechtbank is het aanpassen van de meetvoorschriften en de monitoring, in die zin dat in plaats van een periodieke meting een continue meting wordt voorgeschreven, niet gelijk te stellen met het voldoen aan voormelde minimalisatieverplichting. Evenmin kan uit de motivering worden afgeleid dat uit het feit dat een dubbele luchtwasser binnen de installatie van vergunninghoudster is voorgeschreven, volgt dat aan de minimalisatieverplichting in vorenbedoelde zin is voldaan. De rechtbank wijst in dat verband ook op de emissie van CO die vergund is met een emissiegrenswaarde die uitsluitend ten tijde van het opstarten van de installatie wordt bereikt. Uit de voorgaande overwegingen volgt dat verweerder niet inzichtelijk heeft gemaakt dat er geen (nadere) maatregelen dan wel technieken en/of combinatie van technieken, anders dan de voorgeschreven maatregelen, in het redelijke en na een afweging van de kosten en de baten, mogelijk zijn binnen de installatie van vergunninghoudster om aan voormelde minimalisatieverplichting te voldoen. Onder die omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat er een zorgvuldigheidsgebrek en een motiveringsgebrek kleeft aan het bestreden besluit. Om die reden komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met artikel 3:2 en 3:46 van de Awb. Deze grond van eiseressen slaagt.

Ten aanzien van het emissieniveau van kwik (Hg)

7.1. Eiseressen betogen dat kwik (Hg) een ZZS is, waarbij dient te worden nagegaan of emissiegrenswaarden strenger dan de BBT-range mogelijk zijn. In dit verband wijzen eiseressen erop dat metingen aan de drie andere verbrandingslijnen van de EEW aantonen dat hier aanzienlijk lagere waarden worden gehaald ($< 1 \text{ ug/m}^3$). Onder verwijzing naar een rapportage van 31 januari 2022 van EW milieu-advies zijn eiseressen van mening dat uit de jaargemiddelde concentratie-eis voor Hg uit voorschrift 1.4.1 ($0,001 \text{ mg/Nm}^3$) volgt dat er sprake is van een maximale jaarvracht van 0,31 kg Hg bij het aangevraagde debiet ($0,001 \times 35.000 \times 24 \times 365/1.000.000$). Volgens eiseressen is deze maximale vracht circa een factor 10 lager dan de maximale vracht, zoals voorgeschreven is in voorschrift 1.4.7. In de visie van eiseressen is voorschrift 1.4.7 niet in lijn met voorschrift 1.4.1 en ook niet in lijn met de minimalisatieverplichting. Naar de mening van eiseressen is er ten onrechte geen maximale jaarvracht van 0,31 kg Hg opgenomen.

7.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit de BREF afvalverbranding (BBT-conclusie 31) blijkt dat voor een continu-meting een range van 5 -20 ug/Nm^3 geldt. En voor bemonsteringen geldt op basis van dezelfde BREF een range van 1 – 10 ug/Nm^3 . Aangezien binnen de inrichting van vergunninghoudster een continu-meting wordt toegepast en in de omgevingsvergunning een norm van 5 ug/Nm^3 is voorgeschreven, is er in de visie van verweerder sprake van overeenstemming met de minimale waarde van de range van de BREF.

7.3. Voorschrift 1.4.1 van de verleende omgevingsvergunning luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

“De concentratie van componenten in de afgassen wordt bepaald door continue meting of afzonderlijke metingen. Afzonderlijke metingen moeten plaatsvinden onder procescondities die representatief zijn voor de normale bedrijfsvoering. Bij continue metingen moet onder alle procescondities worden gemeten.”

Voorschrift 1.4.7 van de verleende omgevingsvergunning luidt als volgt:

“De emissie van kwik met de rookgassen mag per jaar niet meer bedragen dan 2,9 kg voor de SVI. Bij de toetsing van deze vrachteis worden detectiegrens en meetonzekerheid toegerekend aan het bedrijf, waarbij hiervoor de waarden 0,001 mg/Nm³ respectievelijk 5% van de volle schaal van maximaal 0,045 mg/Nm³ gebruikt wordt.”

7.4. Vaststaat dat Hg een ZZS is als bedoeld in bijlage 12a van de Activiteitenregeling. Voorts staat vast dat in de BREF afvalverbranding een BBT-conclusie voor Hg is opgenomen. Gelet op deze BREF heeft verweerder in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor Hg opgenomen van 5 ug/Nm³, aangezien er sprake is van een continu-meting binnen de inrichting van vergunninghoudster. In dit verband stelt de rechtbank vast dat verweerder met de opgenomen emissiegrenswaarde voor Hg aansluiting heeft gezocht bij de minimale waarde van de range van de BBT-conclusie en de bijbehorende tabel BBT-31 bij een continu-meting van Hg.

7.5.1. Tussen partijen is niet in geschil, en de rechtbank neemt dit als een vaststaand gegeven aan, dat verweerder met de opgenomen emissiegrenswaarde voor Hg aansluiting heeft gezocht bij de minimale waarde van de range van de BBT-conclusie en de bijbehorende tabel BBT-31 bij een continu-meting van Hg. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat eiseressen in zoverre niet aannemelijk hebben gemaakt dat in dit geval niet aan de minimalisatieverplichting is voldaan. De enkele stelling dat uit metingen bij de drie andere verbrandingslijnen aanzienlijk lagere waarden worden gehaald, is daartoe ontoereikend. In zoverre slaagt deze grond van eiseressen niet.

7.5.2. Met betrekking tot de jaarvracht van Hg stelt de rechtbank vast dat ter zitting is gebleken dat tussen partijen niet in geschil is dat de jaarvracht Hg niet overeenkomt met de in de definitieve omgevingsvergunning opgenomen norm van 0,005 mg/Nm³ als etmaal-gemiddelde. In de omgevingsvergunning wordt uitgegaan van 2,9 kg. Dit is berekend door: debiet x draaiuren x emissiegrenswaarde (35.000 Nm³/h x 8.250 h x 0,01 mg/Nm³). Daarbij is de norm ten opzichte van het ontwerpbesluit tot het verlenen van de omgevingsvergunning gehalveerd van 0,01 naar 0,005, maar is per abuis de jaarvracht hierop nog niet aangepast. Verder is ter zitting gebleken dat als de jaarvracht daarop wordt aangepast in 1,44 kg, dat die dan overeen komt met de norm. In reactie daarop heeft de gemachtigde van eiseressen ter zitting te kennen gegeven daarmee te kunnen instemmen. Nu uit rechtsoverweging 6.6. volgt dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt wegens een zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek, ziet de rechtbank in zoverre aanleiding om te bepalen dat verweerder de geconstateerde omissie in het nieuw te nemen besluit op de aanvraag van vergunninghoudster dient weg te nemen. Ook in zoverre is het beroep van eiseressen gegrond.

Ten aanzien van de periodieke bemonstering van de emissies

8.1. Eiseressen betogen dat ten onrechte geen periodieke bemonstering en analyse van de belangrijkste eigenschappen/stoffen (bijvoorbeeld calorische waarde, water/as- en kwikgehalte) van het te verwerken zuiveringsslib in de omgevingsvergunning is voorgeschreven.

8.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat vergunninghoudster verplicht is een acceptatie- en verwerkingsbeleid te hanteren, waarin het wegen, de visuele inspectie en de periodieke bemonstering en analyse van de belangrijke eigenschappen al verplicht is gesteld. In dit verband wijst verweerder op paragraaf 2.6.4 van de vergunning. In de visie van verweerder kan deze grond niet leiden tot de onrechtmatigheid van de vergunning. In tegenstelling tot wat eiseressen stellen, is periodieke bemonstering wel opgenomen in de omgevingsvergunning als voorschrift. In dit verband wijst verweerder op voorschrift 1.2.1 van de omgevingsvergunning. Voor zover eiseressen stellen dat er geen periodieke bemonstering en analyse zou plaatsvinden, is dit in de visie van verweerder onjuist en is dit onderwerp wel geregeld in de vergunning.

8.3. Naar het oordeel van de rechtbank mist deze grond van eiseressen feitelijke grondslag. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat uit voorschrift 1.2.1 van de omgevingsvergunning volgt dat periodieke bemonstering is voorgeschreven. Reeds om die reden slaagt deze grond van eiseressen niet.

Vergunningsvoorschrift

9.1. Eiseressen betogen dat voorschrift 4.1.2 van de omgevingsvergunning onjuist is geformuleerd is. In dit verband wijzen eiseressen erop dat er sprake is van een onduidelijk voorschrift.

9.2. Vergunninghoudster onderschrijft het standpunt van eiseressen en wijst op de onduidelijkheid van voormeld voorschrift door het gebruik van een dubbele ontkenning. In de visie van vergunninghoudster is aanpassing van dit voorschrift wenselijk voor een goede uitleg daarvan.

9.3. Aan de omgevingsvergunning is voorschrift 4.1.2 verbonden.
Dit voorschrift luidt als volgt:

“Aan de in voorschrift 1.4.1 genoemde emissie-eisen wordt niet voldaan indien:

- a. Voor afzonderlijke metingen: het gemiddelde van de afzonderlijke deelmetingen hoger is dan de bijbehorende emissiegrenswaarde;
- b. Voor continue metingen: geen van de daggemiddelde concentraties de bijbehorende emissiegrenswaarde niet overschrijdt.”

9.4. De rechtbank stelt vast dat ter zitting is gebleken dat tussen partijen niet langer in geschil is dat voorschrift 1.4.1 duidelijker kan worden geformuleerd. Daarnaast is ter zitting gebleken dat partijen zich kunnen vinden in een door de gemachtigde van vergunninghoudster gedaan voorstel tot aanpassing van dit voorschrift. Dit voorstel tot aanpassing van dit voorschrift luidt als volgt:

“Aan de in voorschrift 1.4.1 genoemde emissie-eisen wordt niet voldaan indien:

- a. Voor afzonderlijke metingen: het gemiddelde van de afzonderlijke deelmetingen hoger is dan de bijbehorende emissiegrenswaarde;
- b. Voor continue metingen: de daggemiddelde concentraties de bijbehorende emissiegrenswaarde overschrijdt.”

Nu uit rechtsoverweging 6.6. en 7.5.2. volgt dat het beroep van eiseressen gegrond is en het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, ziet de rechtbank aanleiding om te bepalen dat verweerder het aangepaste tekstvoorstel als voorschrift (1.4.1.) aan het besluit tot het eventueel verlenen van de gevraagde omgevingsvergunning verbindt. Ook in zoverre is het beroep van eiseressen gegrond.

Conclusie

10. Gelet op de rechtsoverwegingen 6.6., 7.5.2. en 9.4. is het beroep van eiseressen gegrond en komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking. De rechtbank ziet geen aanleiding om zelf in de zaak te voorzien of de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit (deels) in stand te laten, maar volstaat met de opdracht aan verweerder om opnieuw op de aanvraag van vergunninghoudster te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Aangezien het beroep van eiseressen gegrond wordt verklaard, ziet de rechtbank aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten van eiseressen. Onder toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb) kunnen deze kosten worden begroot op € 1.578,75, waarvan € 1.516,-- (beroepschrift één punt en het verschijnen ter zitting één punt; waarde per punt € 758,--; gewicht van de zaken: gemiddeld) in verband met door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand en € 62,75, zijnde de reiskosten van de vertegenwoordiger van eiseres sub 1.c. (Emden - Groningen v.v.). Ten aanzien van de vergoeding van deskundigenkosten waarom eiseressen verzoeken, overweegt de rechtbank als volgt. Eiseressen hebben een opgave ingediend van de kosten voor een deskundige op milieugebied die zij vergoed wensen te hebben. Het bedrag waarvoor eiseressen vergoeding vragen, is € 1.089,-- voor het uitbrengen van een rapportage. De rechtbank zal aan de hand van de ingediende gegevens het bedrag bepalen waarop eiseressen krachtens het Bpb aanspraak kunnen maken. Uit vaste jurisprudentie van de AbRvS, onder meer kenbaar uit ECLI:NL:RVS:2018:380, volgt dat de kosten van een deskundige op de voet van artikel 8:75 van de Awb voor vergoeding in aanmerking komen als het invoeren van die deskundige redelijk was en ook de deskundigenkosten zelf redelijk zijn. Hieruit vloeit voort dat niet is vereist dat een deskundigenrapport over een voor de uitkomst van het geschil mogelijk relevante vraag uiteindelijk heeft bijgedragen aan de rechterlijke beslissing. Gelet op de vaste jurisprudentie van de AbRvS is de rechtbank van oordeel dat het invoeren van een deskundige in dit geval redelijk is en ook dat de deskundigenkosten zelf redelijk zijn. Dit brengt met zich dat de door eiseressen opgevoerde deskundigenkosten ten bedrage van € 1.089,-- voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de vergoeding van de kosten van een vertaling (vertaling van de omgevingsvergunning van Nederlands naar Duits) waarom eiseressen verzoeken, overweegt de rechtbank als volgt. Eiseressen hebben een opgave ingediend van de kosten voor een vertaling van de omgevingsvergunning (van Nederlands naar Duits) die zij vergoed wensen te hebben. Het bedrag waarvoor eiseressen vergoeding vragen, is € 391,17 voor voormelde vertaling door Simone de Vaan Vertalingen & Taallessen Nieuwgrieks. Gelet op artikel 1 van het Bpb komen de door eiseressen opgevoerde kosten van de vertaling van de omgevingsvergunning (van Nederlands naar Duits) naar het oordeel van de rechtbank niet voor vergoeding in aanmerking. Dit betekent dat het totaalbedrag van de proceskostenvergoeding uitkomt op € 2.667,75. Verder ziet de rechtbank aanleiding om te bepalen dat verweerder het door eiseressen betaalde griffierecht ad € 365,-- aan hen dient te vergoeden.

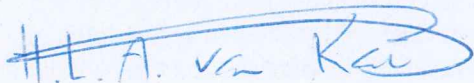
Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep van eiseressen gegrond en vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw dient te beslissen op de aanvraag om omgevingsvergunning van vergunninghoudster, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij eiseressen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van in totaal € 2.667,75, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan één van hen verweerder aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;
- bepaalt dat verweerder aan eiseressen het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 365,-- vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan één van hen verweerder aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.L. Vucsán, voorzitter, mr. N.M. van Waterschoot en mr. D. Pool, leden, in aanwezigheid van mr. H.L.A. van Kats als griffier.
De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 7 juli 2022.

De griffier

De voorzitter

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Afschrift verzonden op:

07 JUL 2022

Bijlage

Richtlijn Industriële Emissies (RIE)

Ingevolge artikel 13, vijfde lid, van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging/hierna: RIE) worden besluiten met betrekking tot de BBT-conclusies vastgesteld volgens de in artikel 75, lid 2, bedoelde regelgevings-procedure. Ingevolge artikel 13, zevende lid, van de RIE gelden, in afwachting van de aanneming van een besluit ter zake overeenkomstig lid 5, de conclusies over de beste praktijken afkomstig van BBT-referentiedocumenten die door de Commissie vóór de in artikel 83 bedoelde datum zijn aangenomen als BBT-conclusies voor de toepassing van dit hoofdstuk, met uitzondering van artikel 15, leden 3 en 4.

Uitvoeringsbesluit RIE

Op 12 november 2019 heeft de Commissie het Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/2010 genomen tot vaststelling, op grond van de RIE, van conclusies over de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor afvalverbranding.

Conclusie BBT-4 luidt als volgt:

“De BBT is om gekanaliseerde emissies naar lucht met ten minste de onderstaande frequentie en overeenkomstig de EN-normen te monitoren. Indien er geen EN-normen beschikbaar zijn, is de BBT toepassing van nationale, ISO-, of andere internationale normen die garanderen dat er gegevens van gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit worden aangeleverd.”

Tabel BBT-4

Stof parameter	Proces	Norm	Minimale monitoringsfrequentie	Monitoring heeft betrekking op
NO _x	afvalverbranding	generieke EN-normen	continu	BBT-29
SO ₂	afvalverbranding	generieke EN-normen	continu	BBT-27
HCl	afvalverbranding	generieke EN-normen	continu	BBT-27
HF	afvalverbranding	generieke EN-normen	continu	BBT-27
Stof	afvalverbranding	generieke EN-normen en EN 13284-2	continu	BBT-25
Metalen en metalloïden met uitzondering van kwik	afvalverbranding	EN 14385	om de zes maanden	BBT-25
Hg	afvalverbranding	generieke EN-normen en EN 14884	continu	BBT-31
TVOS	afvalverbranding	generieke EN-normen	continu	BBT-30
PBDD/F	afvalverbranding	geen EN-norm beschikbaar	om de zes maanden	BBT-30
PCDD/F	afvalverbranding	EN 1948-1, 1948-2 en 1948-3	kortdurende bemonstering: om de zes maanden	BBT-30
		Geen EN-norm beschikbaar, EN 1948-2 en 1948-4	langdurige bemonstering: eens per maand	BBT-30
Dioxineachtige pcb's	afvalverbranding	EN 1948-1, 1948-2 en 1948-2	kortdurende bemonstering: om de zes maanden	BBT-30
		Geen EN-norm beschikbaar, EN 1948-2 en 1948-4	langdurige bemonstering: eens per maand	BBT-30

Conclusie BBT-25 luidt als volgt:

“De BBT om gekanaliseerde emissies naar lucht van stof, metalen en metalloïden afkomstig van de afvalverbranding te verminderen, is om één of een combinatie van de onderstaande technieken te gebruiken.”

Tabel BBT-25

	Techniek	Beschrijving	Toepasbaarheid
a)	Doekenfilter	zie punt 2.2	Voor nieuwe installaties algemeen toepasbaar. Voor bestaande installaties toepasbaar binnen de beperkingen in verband met het bedrijfstemperatuurprofiel van het rookgasreinigingssysteem.
b)	Elektrostatisch filter	zie punt 2.2	algemeen toepasbaar
c)	Injectie van droog adsorbent	zie punt 2.2. Voor de vermindering van stofemissies niet relevant. Adsorptie van de metalen door de injectie van actieve kool of andere reagentia in combinatie met een systeem voor de injectie van droog adsorbent of een semidroge absorber die wordt gebruikt om emissies van zure gassen te verminderen.	algemeen toepasbaar
d)	Natte gaswasser	zie punt 2.2. Natte gaswassystemen worden niet gebruikt om de bulk van de stofbelasting te verwijderen, maar, wanneer ze na andere reductie-technieken worden geïnstalleerd, om de concentraties van stof, metalen en metaloïden in het rookgas verder te verminderen.	De geringe beschikbaarheid van water, bv in droge gebieden, kan de toepasbaarheid verminderen.
e)	Vast- of bewegend adsorptie	zie punt 2.2. Dit systeem wordt voornamelijk gebruikt om kwik, metalen en andere metaloïden, alsmede organische stoffen waaronder PCDD/F te adsorberen, maar kan ook als een doeltreffende polijstfilter voor stof fungeren.	De algemene drukval in verband met de configuratie van het rookgasreinigingssysteem kan de toepasbaarheid verminderen. Bij bestaande installaties kan ruimtegebrek de toepasbaarheid verminderen.

Tabel BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) voor gekanaliseerde emissies naar de lucht

Parameter	BBT-GEN (mg/Nm ³)	Middellingstijd
Stof	< 2-5	Daggemiddelde
Cd+Tl	0,005-0,02	Gemiddelde over de bemonsteringsperiode
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V	0,01-0,3	Gemiddelde over de bemonsteringsperiode

De bijbehorende monitoring is beschreven in BBT-4.

Conclusie BBT-27 luidt als volgt:

“De BBT om gekanaliseerde emissies naar lucht van HCl, HF en SO₂ afkomstig van de afvalverbranding te verminderen, is om één of een combinatie van de onderstaande technieken te gebruiken.”

Tabel BBT-27

	Techniek	Beschrijving	Toepasbaarheid
a)	Natte gaswasser	zie punt 2.2	De geringe beschikbaarheid van water, bv in droge gebieden, kan de toepasbaarheid verminderen.
b)	Semidroge absorber	zie punt 2.2	algemeen toepasbaar
c)	Injectie van droog absorber	zie punt 2.2	algemeen toepasbaar
d)	Directe ontzwaveling	zie punt 2.2. Gebruikt voor de gedeeltelijke reductie van emissies van zure gassen alvorens andere technieken te gebruiken.	Alleen toepasbaar voor wervelbedovens.
e)	Injectie van adsorbent in de ketel	zie punt 2.2. Gebruikt voor de gedeeltelijke reductie van emissies van zure gassen alvorens andere technieken te gebruiken.	algemeen toepasbaar

Tabel BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) voor gekanaliseerde emissies naar de lucht

Parameter	BBT-GEN (nieuwe installatie/ mgNm ³)	BBT-GEN (bestaande installatie/ mgNm ³)	middelingstijd
HCl	< 2-6	< 2-8	daggemiddelde
HF	< 1	< 1	daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode
SO ₂	5-30	5-40	daggemiddelde

De bijbehorende monitoring is beschreven in BBT-4.

Conclusie BBT-29 luidt als volgt:

“De BBT om gekanaliseerde NO_x-emissies naar lucht te verminderen en tegelijkertijd de CO- en N₂O-emissies afkomstig van de afvalverbranding en de emissies van NH₃ van het gebruik van SNCR en/of SCR te beperken, is om een passende combinatie van de onderstaande technieken te gebruiken.”

Tabel BBT-29

	Techniek	Beschrijving	Toepasbaarheid
a)	Optimalisering van het verbrandingsproces	zie punt 2.1	algemeen toepasbaar
b)	Rookgasrecirculatie	zie punt 2.2	Bij bestaande installaties kunnen technische beperkingen (bv. verontreinigingsbelasting in het rookgas, verbrandingsomstandigheden) de toepasbaarheid van rookgasrecirculatie wellicht verminderen.
c)	Selectieve niet katalytische reductie (SNCR)	zie punt 2.2	algemeen toepasbaar
d)	Selectieve katalytische reductie (SCR)	zie punt 2.2.	Bij bestaande installaties kan ruimtegebrek de toepasbaarheid verminderen.
e)	Katalytische doekenfilters	zie punt 2.2	Alleen toepasbaar in installaties die van een doekenfilter zijn voorzien.
f)	Optimalisering van het ontwerp en werking van	Optimalisering van de verhouding reagens/	Alleen toepasbaar indien voor de reductie van NO _x -

	het SNCR/SCR-systeem	NO _x over de dwarsdoorsnede van de oven of het kanaal, van de grootte van de reagensdruppels en van het temperatuurbereik waarin het reagens wordt geïnjecteerd.	emissies SNCR en/of SCR wordt gebruikt.
g)	Natte gaswasser	zie punt 2.2. Indien voor de reductie van zure gassen, met name bij SNCR, een natte gaswasser wordt gebruikt, wordt niet-gereageerde ammoniak door de wasvloeistof geabsorbeerd en kan deze, na te zijn gestript, als SNCR- of SCR-reagens worden gerecycleerd.	De geringe beschikbaarheid van water, bv. in droge gebieden kan de toepasbaarheid verminderen.

Tabel BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) voor gekanaliseerde emissies naar de lucht

Parameter	BBT-GEN (nieuwe installatie/ mgNm ³)	BBT-GEN (bestaande installatie/ mgNm ³)	middelingstijd
NO _x	50-120	50-150	daggemiddelde
CO	10-50	10-50	daggemiddelde
NH ₃	2-10	2-10	daggemiddelde

De bijbehorende monitoring is beschreven in BBT-4.

Conclusie BBT-30 luidt als volgt:

“De BBT om gekanaliseerde emissies naar lucht van organische verbindingen, waaronder PCDD/F en pcb's, afkomstig van de afvalverbranding te verminderen, is om de onderstaande technieken onder a), b), c), d) en één of een combinatie van de onderstaande technieken onder e) tot en met i) te gebruiken.”

Tabel BBT-30

	Techniek	Beschrijving	Toepasbaarheid
a)	Optimalisering van het verbrandingsproces	zie punt 2.1. Optimalisering van de verbrandingsparameters om de oxidatie van organische verbindingen, waaronder PCDD/F en pcb's uit het afval, te bevorderen en de vorming en het opnieuw vormen van deze stoffen en de precursoren ervan te voorkomen.	algemeen toepasbaar
b)	Controle van de afvaltoevoer	Kennis en controle van de verbrandingskarakteristieken van het afval dat de oven wordt ingebracht, om optimale en voor zover mogelijk homogene en stabiele verbrandingsomstandigheden te waarborgen.	Niet toepasbaar voor klinisch afval of huisvuil.
c)	Online en offline ketelreiniging	Efficiënte reiniging van de ketelbundels om de verblijftijd en accumulatie van stof in de ketel te verminderen, waardoor de vorming van PCDD/F in de ketel wordt verminderd.	algemeen toepasbaar

		Er wordt een combinatie van online en offline ketelreinigingstechnieken gebruikt.	
d)	Snelle rookgaskoeling	<p>Snelle afkoeling van het rookgas van temperaturen van meer dan 400 °C tot minder dan 250 °C vóór stofverwijdering om de de-novosynthese van PCDD/F te voorkomen.</p> <p>Dit wordt bereikt door een passend ontwerp van de ketel en/of door een quenchsysteem te gebruiken. De laatste optie beperkt de hoeveelheid energie die uit het rookgas kan worden teruggewonnen, en wordt met name bij de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen met een hoog halogeengehalte gebruikt.</p>	algemeen toepasbaar
e)	Injectie van droog adsorbent	<p>zie punt 2.2.</p> <p>Adsorptie door injectie van actieve kool of een ander reagens, in het algemeen gecombineerd met een doekenfilter waarbij in de filterkoek een reactielaag wordt gevormd en de geproduceerde vaste stoffen worden verwijderd.</p>	algemeen toepasbaar
f)	Vast- of bewegend-bedadsorptie	zie punt 2.2	De algemene drukval in verband met het rookgasreinigingssysteem kan de toepasbaarheid verminderen. Bij bestaande installaties kan ruimtegebrek de toepasbaarheid verminderen.
g)	SCR	<p>zie punt 2.2.</p> <p>Indien voor de reductie van NO_x-emissies SCR wordt gebruikt, zorgt het passende katalysatoroppervlak van het SCR-systeem voor de gedeeltelijke reductie van de PCDD/F- en pcb-emissies. De techniek wordt in het algemeen in combinatie met techniek e), f) of i) gebruikt.</p>	Bij bestaande installaties kan ruimtegebrek de toepasbaarheid verminderen.
h)	Katalytische doekenfilters	zie punt 2.2	Alleen toepasbaar in installaties die van een doekenfilter zijn voorzien.
i)	Sorptiemiddel op koolstofbasis in een natte gaswasser	<p>De PCDD/F en pcb's worden door een aan de natte gaswasser toegevoegd sorptiemiddel op koolstofbasis geadsorbeerd, hetzij in de wasvloeistof, hetzij in de vorm van geïmpregneerd dragermateriaal.</p> <p>De techniek wordt voor het verwijderen van PCDD/F in het algemeen gebruikt en</p>	Alleen toepasbaar in installaties die van een natte gaswasser zijn voorzien.

		ook om de heruitstoot van in de gaswasser verzamelde PCDD/F te voorkomen en/of te verminderen (het zogenaamde "geheugen-effect"), dat zich met name tijdens de stilleggings- en opstartperiodes voordoet.	
--	--	---	--

Tabel BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) voor gekanaliseerde emissies naar de lucht

Parameter	Eenheid	BBT-GEN (nieuwe installatie)	BBT-GEN (bestaande installatie)	Middelingstijd
TVOS	Mg/Nm ³	< 3-10	< 3-10	daggemiddelde
PCDD/F	ng I-TEQ/Nm ³	< 0,01-0,04	< 0,01-0,06	gemiddelde over bemonsteringsperiode
		< 0,01-0,06	< 0,01-0,08	langdurige bemonsteringsperiode
PCDD/F + dioxineachtige pcb's	ng WHO-TEQ/Nm ³	< 0,01-0,06	< 0,01-0,08	gemiddelde over bemonsteringsperiode
		< 0,01-0,08	< 0,01-0,1	langdurige bemonsteringsperiode

De bijbehorende monitoring is beschreven in BBT-4.

Conclusie BBT-31 luidt als volgt:

"De BBT om gekanaliseerde kwikemissies naar lucht (waaronder piekemissies van kwik) afkomstig van de afvalverbranding te verminderen, is om één of een combinatie van de onderstaande technieken te gebruiken."

Tabel BBT-31

	Techniek	Beschrijving	Toepasbaarheid
a)	Natte gaswasser (lage pH)	zie punt 2.2. Natte gaswassing bij een pH-waarde van circa 1. De verwijderingsgraad van kwik van deze techniek kan worden verhoogd door reagentia en/of adsorbenten aan de wasvloeistof toe te voegen, bv.: — oxidanten zoals waterstofperoxide om elementaire kwik in een in water oplosbare oxidatievorm te transformeren; — zwavelverbindingen om stabiele complexen of zouten met kwik te vormen; — een sorptiemiddel op koolstofbasis om kwik, met inbegrip van elementaire kwik, te adsorberen. Indien de techniek voor een voldoende grote buffercapaciteit voor het afvangen van kwik is ontworpen, voorkomt deze techniek op doeltreffende wijze dat zich piekemissies van kwik voordoen.	De geringe beschikbaarheid van water, bv. in droge gebieden kan de toepasbaarheid verminderen.
b)	Injectie van droog adsorbent	zie punt 2.2. Adsorptie door injectie van	algemeen toepasbaar

		actieve kool of een ander reagens, in het algemeen gecombineerd met een doekenfilter waarbij in de filterkoek een reactielaag wordt gevormd en de geproduceerde vaste stoffen worden verwijderd.	
c)	Injectie van speciale, hoogreactieve actieve kool	Injectie van hoogreactieve, met zwavel of andere reagentia behandelde actieve kool om de reactiviteit met kwik te versterken. Gewoonlijk vindt de injectie van deze speciale actieve kool niet continu plaats, maar uitsluitend wanneer een kwikpiek wordt vastgesteld. Derhalve kan deze techniek in combinatie met de continue monitoring van kwik in het ruwe rookgas worden gebruikt.	Mogelijk niet toepasbaar in installaties die voor de verbranding van zuiveringsslib bedoeld zijn.
d)	Toevoegen van broom in de ketel	Aan het afval toegevoegd of in de oven geïnjecteerd bromide wordt bij hoge temperaturen in elementaire broom omgezet, dat elementair kwik tot het in water oplosbare en zeer goed adsorbeerbare $HgBr_2$ oxideert. De techniek wordt gebruikt in combinatie met een downstream geplaatste reductietechniek zoals een natte gaswasser of een systeem voor de injectie van actieve kool. Gewoonlijk vindt de injectie van bromide niet continu plaats, maar uitsluitend wanneer een kwikpiek wordt vastgesteld. Derhalve kan deze techniek in combinatie met de continue monitoring van kwik in het ruwe rookgas worden gebruikt.	algemeen toepasbaar
e)	Vast- of bewegend-bedadsorptie	zie punt 2.2. Indien de techniek voor een voldoende grote adsorptiecapaciteit is ontworpen, worden piekmissies van kwik doeltreffend voorkomen.	De algemene drukval in verband met het rookgasreinigingssysteem kan de toepasbaarheid verminderen. Bij bestaande installaties kan ruimtegebrek de toepasbaarheid verminderen.

Tabel BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) voor gekanaliseerde emissies naar de lucht

Parameter	BBT-GEN (nieuwe installatie/ ug/Nm^3)	BBT-GEN (bestaande installatie/ ug/Nm^3)	middelingstijd
Hg	< 5-20	< 5-20	Daggemiddelde of

			gemiddelde over de gehele bemonsteringsperiode
	1-10	1-10	langdurige bemonsteringsperiode

Ter indicatie: het halfuurgemiddelde van de kwikemissieniveaus zal doorgaans met de volgende waarden overeenstemmen:

- < 15-40 $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$ voor bestaande installaties;
- < 15-35 $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$ voor nieuwe installaties.

De bijbehorende monitoring is beschreven in BBT-4.

Crisis- en herstelwet (Chw)

Ingevolge artikel 1.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Crisis- en herstelwet (Chw) is afdeling 2 van toepassing op: alle besluiten die krachtens enig wettelijk voorschrift zijn vereist voor de ontwikkeling of verwezenlijking van de in bijlage I bij deze wet bedoelde categorieën ruimtelijke en infrastructurele projecten dan wel voor de in bijlage II bij deze wet bedoelde ruimtelijke en infrastructurele projecten.

Ingevolge artikel 1.1, tweede lid, van de Chw is afdeling 3 van toepassing op de in bijlage II bij deze wet bedoelde ruimtelijke en infrastructurele projecten en op krachtens artikel 2.18 aangewezen projecten.

In bijlage II, onderdeel Aa en onder nummer 20, van de Chw is het zeehaven- en industriegebied Oosterhorn aangewezen als overig ruimtelijk project waarop de Chw van toepassing is.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Ingevolge artikel 1.1, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) wordt onder beste beschikbare technieken verstaan: voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het bouwen van een bouwwerk.

Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo is het, voor zover thans van belang, verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een voorbereidingsbesluit voor zover toepassing is gegeven aan artikel 3.7, vierde lid, tweede volzin, van die wet.

Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, ten tweede van de Wabo is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het veranderen of veranderen van de werking van een inrichting.

Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, ten derde van de Wabo is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het in werking hebben van een inrichting.

Ingevolge artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo wordt de omgevingsvergunning, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel

2.1, eerste lid, onder a, geweigerd, indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan. Ingevolge artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo wordt de aanvraag in gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is. Ingevolge artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wabo kan de omgevingsvergunning, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en indien de activiteit in strijd is met het voorbereidingsbesluit: met toepassing van de in het voorbereidingsbesluit opgenomen regels inzake afwijking. Ingevolge artikel 2.14, eerste lid, aanhef en onder a, sub 5, van de Wabo, betreft het bevoegd gezag, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als hier aan de orde, bij de beslissing op de aanvraag in ieder geval: de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door nadelige gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, of zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen. Ingevolge artikel 2.14, eerste lid, aanhef en onder c, sub 1, van de Wabo neemt het bevoegd gezag, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als hier aan de orde, bij de beslissing op de aanvraag in ieder geval in acht dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken moeten worden toegepast. Artikel 2.14, derde lid, van de Wabo bepaalt dat, voor zover het een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, de omgevingsvergunning slechts in het belang van de bescherming van het milieu kan worden geweigerd. Ingevolge artikel 2.22, vijfde lid, van de Wabo kunnen, voor zover met betrekking tot de activiteit algemeen verbindende voorschriften gelden, de voorschriften die aan de vergunning worden verbonden daarvan alleen afwijken voor zover dat bij die regels is toegestaan. In afwijking van de eerste volzin worden aan een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, met betrekking tot een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort, voorschriften verbonden die afwijken van de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in de eerste volzin, voor zover met die voorschriften niet wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens het tweede of derde lid of artikel 2.14.

Besluit omgevingsrecht (Bor)

Ingevolge artikel 1.1, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht (Bor) wordt onder BBT-conclusies verstaan: document met de conclusies over beste beschikbare technieken, vastgesteld overeenkomstig artikel 13, vijfde lid en zevende lid, van de EU-richtlijn industriële emissies (RIE).

Ingevolge artikel 5.4, eerste lid, van het Bor houdt het bevoegd gezag bij de bepaling van de voor een inrichting of met betrekking tot een lozing in aanmerking komende beste beschikbare technieken rekening met BBT-conclusies en bij ministeriële regeling aangewezen informatiedocumenten over beste beschikbare technieken.

Regeling omgevingsrecht (Mor)

Ingevolge artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht (Mor) houdt het bevoegd gezag, dan wel, in gevallen waarin een vergunning krachtens artikel 6.2 van de Waterwet is aangevraagd, het bestuursorgaan dat bevoegd is die vergunning te verlenen, bij de bepaling van de voor de inrichting of met betrekking tot een lozing in aanmerking komende beste beschikbare technieken en monitoringeisen rekening met de relevante BBT-conclusies en Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken, die zijn opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage.

Activiteitenbesluit milieubeheer

Ingevolge artikel 5.19, eerste lid, aanhef en onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit) overschrijden de emissies in de lucht van een afvalverbrandingsinstallatie wanneer daarin:

1. meer dan 40 procent van de vrijkomende warmte afkomstig is van gevaarlijk afval, of
2. onbehandelde of ongesorteerde huishoudelijke afvalstoffen of bedrijfsafvalstoffen die naar aard en samenstelling met zodanige afvalstoffen overeenkomen worden verbrand,

de emissiegrenswaarden van tabel 5.19 niet.

Tabel 5.19

stof	halfuur- en daggemiddelde	opmerking
Totaal stof	5 mg/Nm ³	
Gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	10 mg/Nm ³	
Zoutzuur (HCl)	8 mg/Nm ³	
Waterstoffluoride (HF)	1 mg/Nm ³	
Zwavel dioxide (SO ₂)	40 mg/Nm ³ halfluur- en daggemiddelde	maandgemiddelde
Stikstofoxiden (NO _x)	180 mg/Nm ³ daggemiddelde	70 mg/Nm ³ , uitgezonderd installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 20 MW tienminutengemiddelde
Koolmonoxide (CO)	30 mg/Nm ³	150 mg/Nm ³
Kwik (Hg)	0.05 mg/Nm ³	
Som van cadmium en thallium	0.05 mg/Nm ³	
Som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium	0.5 mg/Nm ³	
Som van dioxinen en furanen, gedefinieerd als de som van de afzonderlijke dioxinen en furanen, gewogen overeenkomstig de bij ministeriele regeling gestelde equivalentiefactoren	0,1 ng/Nm ³	

Ingevolge artikel 5.24 van het Activiteitenbesluit stelt het bevoegd gezag, in afwijking van artikel 5.19, eerste lid, voor een installatie die niet kan voldoen aan de op grond van dat artikellid toepasselijke emissiegrenswaarden, bij vergunningvoorschrift een emissiegrenswaarde voor koolmonoxide vast van ten hoogste:

- a. een daggemiddelde van 50 mg/Nm³ naast het tienminutengemiddelde, of,
- b. met betrekking tot een afvalverbrandings- of een afvalmeeverbrandingsinstallatie waarin de wervelbedtechnologie wordt gebruikt: een uurgemiddelde van 100 mg/Nm³.

Activiteitenregeling milieubeheer

Ingevolge artikel 5.11, eerste lid, van de Activiteitenregeling worden de emissies in de lucht van de volgende stoffen continu gemeten:

- a. zwavel dioxide (SO₂), totaal organische koolstof, zoutzuur, koolmonoxide, totaal stof en stikstofoxiden (NO_x);
- b. waterstoffluoride, tenzij voor zoutzuur behandelingsstappen worden gevolgd die waarborgen dat de in de artikelen 5.19, 5.20 en 5.22 van het besluit voor zoutzuur opgenomen emissiegrenswaarden niet worden overschreden.